

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200590
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8418200590.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému Z. o zaplatenie 2000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- II. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 14. 03. 2018 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu dlžnú istinu úveru vo výške 2 000 eur, kapitalizované dlžné úroky do 28. 02. 2018 v sume 2 020,72 eur, zmluvné úroky vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2 000 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 000 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 39,61 eur a nahradiť trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že 01. 07. 2014 žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. 1455074440. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky žalobkyne a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaný svojim podpisom potvrdil, že s týmito dokumentmi sa oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 000 eur. Žalovaný sa zmluvou zaviazal tieto peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 60 mesačných splátok vo výške 60 eur so splatnosťou prvej splátky 25. 08. 2014. Celková čiastka úveru bola vo výške 3 580,77 eur. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 103 eur. V dôsledku omeškania s ich plnením žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 18. 06. 2015 vyhlásil úver za predčasne splatný. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi dňu 28. 02. 2018 neuhradené záväzky po lehote splatnosti z tejto zmluvy, a to istinu úveru vo výške 2 000 eur, dlžné úroky do 28. 02. 2018 v sume 2 020,72 eur, zmluvné úroky vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2 000 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 000 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia, a bankové poplatky vo výške 39,61 eur.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23. 11. 2018, č. k. 4csp/14/2018 - 100, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1897 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 26. 07. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti predmetnému rozsudku podal vo vzťahu k výroku, ktorým súd žalobu zamietol, žalobca odvolanie.

6. Po rozhodnutí súdu 1.inštancie žalobca navrhol pripustiť zmenu žalobcu z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky na nového veriteľa. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 14. 11. 2019, č. k. 6Co/59/2019 - 176 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu, Poštová banka, a.s., bude v konaní vystupovať nový žalobca BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/ A, Bratislava.

7. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 18. 02. 2020, č. k. 6Co/59/2019 - 184, zrušil rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia v bode 9. odvolací súd uviedol, že v priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok z hľadiska práva žalobcu na plnenie, o ktorom nebolo ešte právoplatne rozhodnuté, opätovne posúdi, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd 1.inštancie podľa usmernenia odvolacieho súdu výzvou zo dňa 23. 04. 2020 vyzval žalobcu, aby vzhľadom na tvrdenia uvedené v odvolaní, podľa ktorých nebol súdom prvej inštancie vyzvaný na vyjadrenie k otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako aj na závery uvedené v rozsudku odvolacieho súdu vo vzťahu k nároku, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté, sa vyjadril, či zmluva o úvere obsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorých absencia má za následok v zmysle § 11 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z., že úver je bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k výzve uviedol, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená dňa 01. 07. 2014 zmluva o úvere č. 1455074440, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 000 eur, ktorý sa žalovaný vrátiť formou splátok v lehote splatnosti dohodnutej v Zmluve. Podstatnou náležitosťou je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z., ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o úvere je zrejmé, že žalovaný sa zaviazal k pravidelným mesačným splátkam vo výške 60 eur, a to v 60 mesačných splátkach s lehotou splatnosti jednotlivých splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc dňom 25. 08. 2014 a dátumom konečnej splatnosti 25. 07. 2019. Vzhľadom k uvedenému pôvodný veriteľ započítal ako do výšky celkových nákladov tak aj do výpočtu RPMN zákonom vyžadované položky, a to splátku istiny, splátku úroku a splátku poplatku. Preto mal za to, že v zmluve je správne uvedená ako celková čiastka úveru vo výške 3 580,77 eur ako aj RPMN vo výške 28,20 %. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., opätovne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/2015 zo dňa 09. 11. 2016, podľa ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa& s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Podľa rozsudku Súdneho dvora C-331/2018 z 05. 08. 2019, vysvetlenie dané rozsudkom C-42/2015 sa má uplatniť na zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej úpravy. Poukázal na skutočnosť, že dňa 12. 10. 2017 NR SR prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorý s účinnosťou od 01. 05. 2018 upustila od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov.

V ďalšom vyjadrení žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 07. 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, v ktorého záveroch uviedol, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Zosplatenie je inštitúciou slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškania k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko

bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Preto dovolací súd dospel k záveru, že v prípade predčasnej splatnosti úveru veriteľov náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 30.11.2020, ktorým požiadal, aby súd konal a rozhodol v zmysle jeho podaní a vyjadrení. Pokiaľ ide o žalovaného, tento sa momentálne nachádza v zariadení pre seniorov, je imobilný a pojednávania sa podľa zariadenie nie je schopný zúčastniť.

11. Súd vykonal dokazovanie s predloženými listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere - dobrá pôžička zo dňa 01. 07. 2014, aktuálnym stavom úveru, upozornením zo dňa 02. 06. 2015, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18. 06. 2015, doručenkou žalovaného, sadzobníkom poplatkov, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, vyjadreniami žalobcu výpisom z účtov žalovaného, potvrdením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola dňa 01. 07. 2014 uzatvorená zmluva o úvere - dobrá pôžička č. 1455074440, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 000 eur, pričom celková čiastka úveru bola 3 580,77 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť 60 mesačnými splátkami, výška mesačnej splátky bola 60 eur (výška mesačnej anuitnej splátky a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver, z toho - mesačná anuitná splátka (úroky + istina - 60 eur), náklady spojené s poistením splácať úver - 0 eur). Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,12 % ročne, RPMN Poštovky bola 28,20 %, priemerná RPMN na trhu bola 18,90 %. Splácanie úveru bolo dohodnuté vždy k 25. dňu v mesiaci s tým, že dátum prvej splátky bol 25. 08. 2014 a poslednej splátky bol 25. 07. 2019.

13. Podľa bodu 4.2 Zmluvy o úvere; ZoÚ nadobúda platnosť dňom podpisu všetkými zmluvnými stranami a účinnosť po splnení všetkých podmienok uvedených v obchodných podmienok pre úver - dobrá pôžička. ZoÚ vzniká Poštovke záväzok poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky po splnení podmienok stanovených Poštovkou do výšky uvedenej v ZoÚ. Poštovka poskytne dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za spracovanie úveru podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov Poštovky. Poskytnutím prostriedkov zo ZoÚ vzniká každému Dlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace pohľadávku Poštovky (vrátane úrokov, poplatkov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty) vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle OP. Všetky osoby podpisujúce túto ZoÚ sú zaviazané na splatenie pohľadávky Poštovky spoločne a nerozdielne.

Podľa bodu 4.6 Zmluvy o úvere; Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

14. Podľa čl. 5., bod. 5.2 - VOP; Uzatvorením obchodu, resp. poskytnutím Služby sa klient a Banka dohodli na odplate za uzatvorenie obchodu resp. poskytnutie služby alebo inej činnosti, ktorú je klient povinný uhradiť, a to vo výške a spôsobom upraveným v Zmluve alebo sadzobníku poplatkov, pokiaľ nie je dohodnuté medzi Klientom a bankou inak.

15. Podľa čl. 5., bod 5.3. Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, banka poskytne dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za spracovanie úveru.

Podľa čl. 6., bod 6.1. Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, dlžník je povinný splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach zahrňujúcich splátku istiny a úrokov a v prípade poistenia úveru dlžník spolu s mesačnými anuitnými splátkami uhrádza aj náklady spojené s poistením v termínoch a vo výške dohodnutých v ZoÚ.

Podľa čl. 6., bod 6.8. písm. a) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, ak je dlžník/spoludlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka/spoludlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť

úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

16. Podľa Aktuálneho stavu úveru ku dňu 28. 02. 2018 žalovaný vyčerpal z úveru čiastku 2000 eur.

17. Zároveň podľa Aktuálneho stavu úveru ku dňu 28. 02. 2018 žalovaný uhradil splátky v celovej sume 103 eur, a to dňa 25. 08. 2014 sumu 60 eur a dňa 25. 09. 2014 sumu 43 eur. Obe tieto splátky boli započítané na úroky, pričom na istinu bola započítaná suma 0 eur (pozri aktuálny stav úveru ku dňa 28. 02. 2014).

18. Upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 02. 06. 2015, pôvodný žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky po lehote splatnosti vo výške 533,11 eur. Zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia úveru v súlade s § 565 OZ.

19. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18. 06. 2015 pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 18. 06. 2014 sa jeho úverová pohľadávka stala predčasne splatnou a zároveň k tomuto dňu je dlh žalovaného v sume 240,32 eur a pozostával z dlžnej istiny 2000 eur, úrokov 390,71 eur, poplatkov za upomienky 39,61 eur.

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto predpisom je v danom prípade nariadenie vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

25. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 splátkach vo výške 60 eur mesačne. Splatnosť celého úveru nastala ku dňu 18. 06. 2015, t.j. ku vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. V prospech žalobcu žalovaný uhradil celkovo sumu 103 eur.

27. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalej medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj uvedenie celkovej výšky a konkrétnej meny spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ďalej musela obsahovať tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

28. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o úvere - dobrá pôžička tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva o úvere - dobrá pôžička neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

29. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11. 05. 2017.

30. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06. 04. 2017.

V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 28,20 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 30,42 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 2 000 eur, výšky splátky úveru 60 eur a ich počtu 60. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že RPMN je vypočítaná správne a do výpočtu RPMN ako aj výšky celkových nákladov započítal splátku istiny, splátku úroku a splátku poplatku. Zo zmluvy o úvere mal však súd jednoznačne za preukázané, že výška mesačnej úhrady je 60 eur, z toho mesačnú anuitnú splátku tvoria úroky a istiny vo výške 60 eur, teda suma 60 eur zahŕňa istinu i úroky. V zmluve nie je uvedená žiadna mesačná splátka poplatku, poplatok podľa zmluvy nie je započítaný ani vo výške mesačnej úhrady, teda v zmluve tento údaj uvedený nebol. Súd tak pri výpočte RPMN vychádzal z údajov, ktoré sú uvedené priamo v zmluve, a to sumy poskytnutého úveru, počtu splátok, ako aj výške mesačnej splátky. Výška mesačného poplatku v zmluve uvedená nie je a neuviedol ju ani vo svojom vyjadrení žalobca.

Rovnako v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) bola podstatnou náležitosťou aj celková čiastka úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve bola uvedená ako celková čiastka úveru suma 3 580,77 eur, avšak podľa zmluvy mal žalovaný splatiť poskytnutý úver 60 mesačnými splátkami po 60 eur mesačne, teda celkovo mal uhradiť podľa týchto údajov zaplatiť žalobcovi za poskytnutý úver čiastku 3 600 eur (60 splátok x 60 eur mesačne), čo je teda odlišná suma ako je v zmluve o úvere uvedená celková čiastka úveru. Zároveň v zmluve nie je uvedená žiadna suma spracovateľského poplatku a rovnako ako v sadzobníku poplatkov, spracovanie úveru pre dobrú pôžičku je bezplatné. Preto zmluva ďalej obsahuje aj nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru.

Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, rovnako je v zmluve uvedená nesprávna celková čiastka úveru, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku, pričom už samotná absencia tejto náležitosti spôsobuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

31. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený nedostatok nemožno odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejme.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. 09. 2012 sp. zn. 17Co/151/2012).

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 z 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 z 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 z 10. 02. 2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 z 27. 09. 2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 z 12. 10. 2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 z 26. 01. 2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 z 07. 03. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 z 01. 12. 2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 z 29. 11. 2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 z

26. 04. 2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 z 11. 04. 2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 z 05. 04. 2017, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/39/2017 z 26. 04. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/108/2016 z 29. 05. 2017.

32. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy o úvere a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzatvorením zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzatvorením zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť sa oboznámiť sa, a akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priradzuje plnenie na splátku istiny na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať.

33. Z uvedeného je zjavné, že povinnými náležitosťami zmluvy o úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy žalobcu a žalovanej bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

34. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

35. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o úvere odporuje realite a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať cez akési zaokrúhľovanie a násobky túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

36. Súd ma vedomosť o právnom názore vyjadrenom v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová.

V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nadobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitosťiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie

splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

V danom prípade je tu zrejvý konflikt medzi Smernicou a Zákomom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem.

Súd je preto názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

37. Súd v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 ešte uvádza, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak, vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor v uvedenom rozsudku uviedol, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 smernice. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice má zmluva zrozumiteľne a stručne uviesť dĺžku trvania tejto zmluvy.

38. Rovnako súd má vedomosť o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, avšak poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 31. 05. 2018 sp. zn. 19Co/20/2018, rozsudky Krajského súdu v Prešove z 05. 04. 2018 sp. zn. 3Co/32/2018, Krajského súdu v Prešove zo 01. 03. 2018 sp. zn. 9Co/164/2017, Krajského súdu v Prešove z 25. 04. 2018 sp. zn. 7Co/155/2017. Mimo iného z uvedených rozhodnutí vyplýva, že „Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodíť požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. 14. požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa

smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

39. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že s účinnosťou od 01. 05. 2018 zákon č. 129/2010 Z. z. už upustil od členenia plátok spotrebiteľského úveru na splátku istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zmluva medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 01. 07. 2014, a súd aplikoval v predmetnej právnej veci zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, kedy zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. k) obsahovala aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

40. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Súd z potvrdenia žalobcu o aktuálnom stave úveru zistil, že žalovaný celkovo uhradil sumu 103 eur a teda žalovaný bol na istine zaplatiť žalobcovi čiastku 1 897 eur. O tejto sume vrátane úroku z omeškania už bolo súdom prvej inštancie právoplatne rozhodnuté rozsudkom zo dňa 23. 11. 2018. Predmetom konania bolo po vrátení veci z odvolacieho súdu už len zamietnutá časť rozsudku. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v rámci intencií odvolacieho súdu a po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere t.j. ku dňu 01. 07. 2014, a to náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) a tiež písm. k), pričom absencia týchto zákonom ustanovených náležitostí má za následok podľa § 11 ods. 1 písm. b) za bezúročný a bez poplatkov.

41. Preto súd žalobu v prevyšujúcej časti vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol. Žalobca uplatňoval v konaní aj ďalšie nároky, ktoré v žalobe špecifikoval tak, že ide o „úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 2 020,72 eur, zmluvný úrok vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2 000 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 39,61 eur.“ Nakoľko úver žalobcu je bezúročný a bezpoplatkový a tak ani tieto úroky a poplatky žalobcovi nebolo možné priznať, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Za omeškanie boli žalobcovi priznané úroky z omeškania v súlade s § 517 OZ. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na dlžné úroky z istiny v sume 2 020,72 eur, zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2 000 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia a bankové poplatky, nepriznal .

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 4 060,33 eur (istina 2 000 eur + zmluvné úroky 2 020,72 eur + bankové poplatky 39,61 eur) s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 1 897 eur s príslušenstvom, nakoľko v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, úspech žalobcu tak predstavuje 46,72 % a úspech žalovaného predstavuje 53,28 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho neprospech a žalovanému ako úspešnej strane v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplynuli, preto súd žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.